

FYRSTI BÝRÁÐSFUNDUR

Týskvöldið var fyrsti býráðsfundururinn í hesum ári í Havn.

Sigfried Skåle, hin nývaldi býráðsformaður las dagsskránna og helt síðan eina røðu og segði m.a., at tað, ið býráðið skuldi fara undir í hesum ári, vildi krevja stóran pening — t.d. havnagerð, vatnbrunnar, vegir — og hann roknaði við, at el-spurningurinn var loystur við tað, at Havnin helst fór upp í SEV-felagið.

Men hóast øll hesi stóru tiltøk roknaði hann ikki við, at skattaprocentið kundi hækkað, tí hann helt, at skattabyrðin var tung, so sum hon var nú. Eisini nevndi hann, at býráðið í dag var í tveimum bólkum, men hann lýsti eftir góðum samarbeiði til frama fyri tann rívaði útvikling, býurin nú

var í.

So varð farið undir dagsskránna.

Fyrst vóru nevndarvalini. Úrslitini av hesum valum vóru:

KASSANEVNDIN:

Býráðsformaðurin,
Kj. Mohr,
Hanus við Høgadalsá,
Tr. Samuelsen,
J. P. Henriksen.

SOSIALA NEVNDIN:

Malla Samuelsen,
Hanus við Høgadalsá,
Johs. Mikkelsen.

SKÚLANEVNDIN:

Petur í Gong,
Malla Samuelsen,
J. P. Henriksen.

TEKNISKA NEVND:

Petur í Gong,

Mortan Carlsen,
Jákup Jacobsen,
Johs. Mikkelsen,
Magnus Tórsheim.

HAVNARNEVNDIN:

Mortan Carlsen,
Kj. Mohr,
J. P. av Reyni,
Ebbe Müller,
Magnus Tórsheim.

VALSTÝRIÐ:

Sigfried Skåle,
Kj. Mohr,
J. P. Henriksen.

EL-NEVNDIN:

Mortan Carlsen,
Jákup Jacobsen,
Tr. Samuelsen.

NEVNDIN FYRI BARNARHEIMID:

Leif Wågstein,
J. P. Henriksen.

NEVNDIN FYRI SJÚKRAPL.FEL-AGID:

Malla Samuelsen.

STADIONNEVNDIN:

Jákup Jacobsen,
N. J. Arge,
Magnus Tórsheim.

Nakrar umsóknir um byggiloyvi vórðu framlagdar — harimillum ein frá Havnar Sjonleikarfelag um byggiloyvi til biograf- og sjónleikarhøll. Allar hesar umsóknir vórðu beindar í teknisku nevnd. Ein umsókn um endurnýggjan av restaurasjónsloymi varð beind í kassanevndina.

Bræv frá fútanum um parkeringsviðurskiptini í býnum varð beint í teknisku nevndina.

Setið lýsing tygara í SOSIALIN

Hvørt av sínum

TAD ER VERUNLEIKI

at við virlutøkuni av málinum viðvíkjandi húsabygging hava vit mist atgongdina til ódýr, lagalig lán við eini afturgjaldingarfreist upp í meira enn 60 ár.

at arbeiðsfólk í Føroyum á stutt sagt øllum økjum — bæði arbeiðsliga, lonarliga og sosialt — eru verri stillað enn arbeiðsfólk í hinum Norðanlondum.

at tá ið JAVNADARMENN royndu at bjarga fiskimonnum 1.000 kr. um mánaðin í minstuløn, høvdu sambands-, tjóðveldis- og fólkaflokkurin einki annað at siga enn: Hvaðani skulu tit fáa peningin frá?

K. K. Steincke sigur:

„Thi-sosialisme er lighed i start, lighed i betingelser, altså den fri og lige adgang til arbejdet og dettes udbytte, hvilket kun kan nås ved ophævelse af privat ejendomsret til jord og produktionsmidler samt ved afskaffelse af de forskellige monopoler, idet driftsformerne iøvrigt må rette sig efter udviklingens krav, specielt teknikens udvikling. At det så indenfor socialismens tilhængere er principiel modsætning mellem den demokratiske og den revolutionære socialismes talsmænd er en sag for sig selv — omend det er yderst uheldigt.“

Enski vísindamaðurin Huxley sigur, at hovuðsorsøkin til allan ófriðin í heiminum er tann verunleiki, at helvtin av øllum íbúgvum heimsins vinur minni enn 14 kr. um dagin. Ikki løgi, um henda óðiliga mannfoldin ger um seg og roynir at rísta kapitalistiska okið av

sær. Gævi tað eydnaðist henni bæði skjótt og brátt.

Livikostnaðurin hjá eini meðalstóvari familju í Føroyum er mettur at vera stívar 10.000 kr., men við at kanna inntøkuhæddirnar, tá skattað verður, visir tað seg (fyri árið 1955), at av 14.373 skattaborgarum hava teir 13.036 eina inntøku, ið er minni enn 10.000 kr. — harav 4.341 minni enn 2.000 kr. og 4.203 minni enn 5.000 kr. Uppi í hesum tølum vita vit, er ein hópur av familjumonnum. Hetta er so úrslitið, tá arbeiðara- og fiskimannafjöldin er prívgivin privatum arbeiðsgevarum og einum biskvartum afturhaldsstýri í landinum.

Almikið hevur verið skrivað um heimflytanina av peningi fiskimanna úr Íslandi. Illa er vord, tað vita øll. Vánaligir og leysligir mugu sáttmálarnir vera, og illa roynast teir, ið rokja skulu á hugamálini hjá fiskimonnum í hesum føri.

Tá hetta er so stórt mál og umfatar so nógvur familjur í Føroyum, átti hetta at verið eitt mál, ið hitt almenna tók sær av. Landsstýrið og íslenska stjórnin skuldu staðið við endarnar og borgað fyri, at hvør fiskimaður fekk sitt. Og tá hitt almenna í Føroyum ikki er fært fyri at útvega fiskimonnum arbeiðsambod, so teir mugu rýma av landinum, var tað skylda landsstýrisins at syrgt fyri, at fiskimenn fingu teirra pening heimfluttan FYRI EINKI. — Her eigur og má hitt almenna gera sína skylda — og tað fult og heilt — einki halt og hink so alt endar í einum vavgreyti sum nú.

Íslandsfarari.

5 spurningar

1. Hvussu nógvir sýslumenn eru í Føroyum?
2. Hvussu nógvir lærarar eru á Føroya logtingi?
3. Hvussu nógvur sluppir eru í Føroyum?
4. Næi varð javnaðarflokkurin fyrsti ferð umboðaður á tingi?
5. Hvor hevur skrivað skaldsøguna „BEINTA“?

(Svar aðrastaðni).

Í útlandskum blað lesa vit:

— Monsieur Paires, ein tiltikin kvinnuhatari doyði nýliga í Paris. Hann ræddist hitt veikara kynið sum sóttina, og gjordi alt, hann kundi fyri ikki at koma nærindis kvinnum. Soleiðis keypti hann altíð 3 atgongumerki, hvørt við líðina á øðrum, tá hann skuldi í biograf, og setti seg sjálfan í sessin í miðjuni. Frálik verja, men dýr.

Tað var hansara fasta trúgv, at tað eru kvinnurnar, ið eru røtin til alt illt, bæði kríggj, arbeiðsloysi, hungur og brotsgerðir.

Menn, mín kera, eru stak tvør djór — ein blandingur av hesta-ræðslu, ásin-tvorleika og kamel-ónðskapi.

T. H. Huxley.

BARNAMATUR

Hetta er gamalt orðatak. Vit hava tikið øll hjáljóðini burtur. Nú skulu tit seta tey aftur. Hvussu ljóðar nú orðatakið?

. ó . u . e . . a . a . . . á . u .

Svar upp á 5 spurningar:

1. 7 — 2. 6 — 3. 55 — 4. 1928 — 5. H. A. Djurhuus.

at tað í Sovjet-samveldinum koma út 7.537 dagbløð í 53,5 miljónum eintøkum.

at í Kashmir er brúðurin ikki til staðar undir brúðleypinum, men sendir ein kamel fyri seg.

at Oslo hevur 451.247 íbúgvir, og at í Noreg eru 21 býir við meira enn 10.000 íbúgvum.

at eitt av teimum longstu orðunum í svenska málinum er SAGVERKS-INDUSTRIARBETAREFORBUNDS-ORDFORANDEBOSTADEN.

at tað verða fodd umleið 5.000 leysingarborn um árið í Danmark.

at menniskjan er tann einasti skapningur, sum liggur á rygginum og svevur.

at amerikumeni diekka fyri umleið 85 miljardir kr. í brennivíni um árið.

MILLUM UNGFÓLK

Kokkurin rópti grindabod. Anna hvakk við, og har afturi vórðu seyðirnir so klökkir, at øði kom í teir. Veðurlambið tók dik á seg, stútaði lína hálvt sundurtotu margarindósina undan ommuni, sum gleið í tí bráðnaða margaríninum og kom at ligga fløt á dekkinum við geldærinu oman á sær.

Kokkurin gjordist grindaligur, rópti aftur til maskinmeisteran: „Full speed á kassan“, lat seg úr yvirallsbrókunum, smoygdi tær tómur, so dró hann ein fellikniv burtur úr lunnanum og stóð og prikaði hann niður í ein fjarasekk, og brátt sást grindin ikki longur fyri fjararoki.

Anna hevði reist seg og stóð og helt sær tvørtur um kosekkin, men so var kokkurin har, dró sekkin undan henni, so hon kom at ligga fløt tvørtur um hveitimjølsekkkin. Kokkurin grýtti kol, til sekkin var tómur, so dró hann ein fellikniv burtur úr lunnanum og stóð og prikaði hann niður í ein fjarasekk, og brátt sást grindin ikki longur fyri fjararoki.

Skjótt sást riðilin av bátum koma úr Klaksvík. Grindin var spök, og áðrenn tímin var líðin, var hon longu komin á váanna.

Nú vóru bæði Anna og ommun í grind fyrri fyrstu ferð, men framvegis lá ommun har afturi og gav seg við geldærinu uppi á búkinum, meðan veðurlambið við einum margarínpakka uppi á hvorjum beininum stutleikaði sær við at stúta ommuna, tí tað var so bleytt fyri hornunum.

— Og hvat var so tað, sum var tað torførasta, tú lærði í skúlanum, spurdi pápin.

— At opna olíofleskur við ongum propp-trekkjara, svaraði sonurinn.

— Eg havi givið konu míni eina bók, sum eitur „Kunsturin at spara“.

— Jaso, og hvat er úrslitið?

— Eg eri hildin uppatt at roykja.

— Eg havi verið á stöðini og fylgt konu míni avstað, segði danin. Hon verður burtur ein mánað.

— Men hví ert tú so skitin um hendurnar?

— Tí eg klappaði lokomotivinum.